

[Estrup]

ger, der på disse punkter sker i nogle studerendes økonomiske muligheder og må have belyst virkningerne nærmere under udvalgsarbejdet.

Det andet punkt, som jeg synes skal nævnes, og som også andre har været inde på, vedrører de statsgaranterede lån. Det er sagt mange gange før, at gældsproblemet, som er skabt og fortsat skabes af de statsgaranterede lån, er det største og mest påtrængende problem i vores nuværende støttesystem. Lovforslaget tager ikke fat på dette problem, men det er som nævnt heller ikke reformen, men nogle fornuftige forbedringer her og nu.

En af disse forbedringer ser på papiret meget rimelig ud: bestemmelsen om favorrente på statsgaranterede lån under henvisning til, at staten gør denne udlånsvirksomhed guldrandet for pengeinstitutterne ved at stille kaution. Men er bestemmelsen om en favorrente god nok for de studerende? Det er svært at bedømme på baggrund af ministerens meget sparsomme oplysninger i bemærkningerne. Jeg synes, ministeren bør lægge sig i selen for at skaffe de bedst mulige lånevilkår for de studerende, så længe vi har de statsgaranterede lån, og det er forhåbentlig ikke så frygtelig længe. Jeg er overbevist om, at man gennem forhandlinger med pengeinstitutterne, en slags statsaftale, kan skaffe en mængderabat og langt bedre vilkår end dem, der findes i dag. Det er jo ikke bare et spørgsmål om total risikofrihed på den slags lån, men også om de fremtidige kunder, som pengeinstitutterne herved får kontakt med. Men fører sådanne forhandlinger ikke til noget, bør staten gå ind og formidle lånene selv; det har vi jo erfaringer med i en lang række andre sammenhænge, f.eks. skibskredit, K-lån m.v., så hvorfor ikke også studielån? Derved skaffes de studerende lån til markedets laveste rente.

Til slut skal jeg blot nævne, at det radikale venstre arbejder intenst med det næste skridt: en langsigtet støttereform. Vi stiler mod at fremlægge en skitse hertil i løbet af foråret.

For os er der tre hovedelementer i en sådan reform: vi ønsker de statsgaranterede lån afskaffet, vi finder, at støtteperioden skal svare til den normerede studietid, og ikke mindst lægger vi vægt på, at støtten skal dække et studenterbudget, så erhvervsarbejdet kan nedbringes. Men foreløbig finder vi,

at det nærværende forslag repræsenterer væsentlige fremskridt, som vi kan støtte.

Nør Christensen (CD):

Gårsdagens udgave af Berlingske Tidende tog grundigt fat på SU-debatten med ikke mindre end seks bidrag. Der var lederen, to politikerindlæg fra henholdsvis hr. Erling Olsen og den flittige Berlingskeskribent fru Connie Hedegaard samt tre forumindlæg. De sidste repræsenterede en studie gældsramt, en studerende og endelig Københavns universitet ved Jakob Lange. Tilsammen blev mange problemer belyst her, og CD kan være enig i mange i disse udsagn.

At forældreafhængigheden for personer over 18 år er principielt forkert, kan vi være enige med fru Connie Hedegaard og andre i. At den nuværende studiestøtte ikke er til at leve af, mens man læser, og ikke til at leve med, når man er færdiguddannet, hvis man har måttet stifte stor gæld, kan vi til dels give hr. Erling Olsen ret i.

Den gældsramte peger på det ulykkelige forhold, at mange står i en håbløs situation med gæld i Hypotekbanken til samme høje rente, som da gælden blev optaget i de såkaldte højrenteår. Hvis denne påstand om rentefastsættelsen i Hypotekbanken er korrekt, kunne man spørge, om en sådan praksis er hensigtsmæssig, og om der er overvejelser i gang desangående. Den studerende mener, at en beskeden studieløn og en højere grænse for egenindtægten vil gøre underværker. Det lyder ikke urimeligt. Jakob Lange er realist og slår fast, at de studerende må indstille sig på små fremskridt som det, undervisningsministeren her har foreslået. Sådan er det, og det erkender vi også i CD.

De små skridt har imidlertid også værdi, og vi er overbevist om, at en mere gennemgribende reform vil kunne finde sted inden for en overskuelig fremtid, hvis den økonomiske situation igen vil lette låget for bevilningerne.

Undervisningsministerens forslag giver 215 mill. kr. at gøre godt med, og vi mener, det er rigtigt, at man hermed tilgodeser en ned sættelse af alderen for afhængigheden af forældreindtægten. Egenindtægtens størrelse på godt 33.000 kr. om året ligger måske i underkanten, og jeg kan her henvide til den studerende fra den omtalte udgave af Berlingske